

THÀNH - KINH

BÁO

NĂM THỨ 1

AVRIL, 1931

SỐ 4

TÒA SOẠN BÁO:

Số 1, Phố Nguyễn-Trãi
Hà-nội, Bắc-kỳ

THƠ VÀ TIỀN-BẠC

Xin gửi cho Mục-sư Wm. C. Cadman
Quản-lý Thánh-Kinh Báo
Hà-nội, Bắc-kỳ

LỆ MUA BÁO:

Một năm (10 số) giá 1 p.00
Mỗi số 0 p.15
Mua báo xin trả tiền trước

TIN TỪ MỘ TRÔNG!

Thiên-sứ nói: Đừng sợ chi cả; vì ta biết các ngươi tìm Đức Chúa Jê-sus, là Đấng bị đóng đinh trên thập-tự-giá. Ngài không ở đây đâu;

Ngài sống lại rồi (Ma-thi-o 28: 5).

ĐỪNG SỢ! Đó là lời rất cần để yên-ủi, thúc-giục và giúp ích cho thiên-hạ trong thời-kỳ này. Dầu vậy, hiện nay, trên mặt địa-cầu xảy ra lắm sự đáng kinh đáng khiếp: nào động đất, đói-kém, ôn-dịch, nào thợ-thuyền thất-nghiệp, nào các nước dự-bị chiến-tranh, nào lắm kẻ tìm cách lật đổ xã-hội, bối-rối lung-tung, tội-lỗi càng ngày càng nặng, nhà tù càng ngày càng đông, khiến cho người đời kinh hồn mất vía, không biết tương-lai mình sẽ ra sao. Tại sao người đời kinh-sợ như vậy? Há chẳng phải vì họ chối-bỏ Cứu-Chúa Jê-sus, là Đấng từ chết sống lại, có quyền chuộc tội, biến-đổi lòng xấu ra tốt, ghen-ghét ra yêu-thương, và ban sự sống đời đời?

Hãy soi gương bọn bà Ma-ri! Họ biết cần đến Chúa: khi Ngài sống, họ theo từ xứ Ga-li-lê về hầu việc; khi Ngài bị đóng đinh, họ cứ đứng bên thập-tự cho đến cuối-cùng; khi Ngài bị chôn trong mộ, họ đến trước nhưt dạng xác thuốc thom vào xác Ngài. Đấng kính-phục thay tấm lòng trung-tin và triu-mến Chúa đó! Ôi, trong

dêm mờ-mịt, không có trăng sao, dân-sự dấy nghịch, môn-đồ bỏ Ngài, ma-quỉ dường như đắc-thắng, lòng họ thất-vọng dường bao! Nhưng, hồi tin-đồ, hãy nghe thiên-sứ báo rằng: «Đừng sợ chi cả!» Hồi người đời, hãy «tìm Đức Chúa Jê-sus, là Đấng bị đóng đinh trên thập-tự-giá.»

Trước khi tới mộ Chúa, bọn bà Ma-ri lo-lắng trước cơn khó-khăn, cho nên nói cùng nhau rằng: «Ai sẽ lăn hòn đá lấp cửa mộ ra cho?» Nhưng, họ tới nơi, thấy hòn đá đã lăn ra rồi. Đó là Chúa giúp việc khó,—lo làm chi? Vậy, nếu độc-giả thật lòng đến cùng Chúa, chắc sẽ được Ngài giúp-đỡ, thắng hết mọi sự khó-khăn ngăn-trở mà mình thường lo.

Kìa, thiên-sứ giống như chớp nhoáng, nói rằng: «Ngài không ở đây đâu.» Thật vậy, mồ-mả trống-không đó làm chứng rằng: Đất không thể giữ Chúa nữa! Sự chết không có quyền trên Chúa nữa! Nhon đó, lại nhớ một chuyện truyền-khẩu của người nước Phe-rơ-sơ: Thê-gian vốn là một nơi đồng-vắng, chẳng có cây cỏ. Chúa sai thiên-sứ gieo giống khắp nơi. Thấy hạt giống rớt trên mặt đất, quỉ

Sa-tan ngờ chính Chúa đã gieo hạt đó, nên nhứt-dịnh phá đi. Nó chôn hạt giống xuống đất để hủy-phá hết. Nó mỉm cười, vì tưởng đã thắng được Chúa. Chẳng dè mặt trời cứ soi sáng, nước mưa cứ tưới-nhuần, những hạt chôn đó đều nảy mầm mà mọc lên cả; khắp trên mặt đất đầy cây và hoa, vẽ thành bức tranh phong-cảnh rất vui rất đẹp. Có tiếng từ trời phán rằng: «Hỡi kẻ đại kia, vật gì người gieo, nếu không chết đi trước đã, thì không sống lại được» (I Cô 15: 36). Cũng vậy, khi Chúa Jê-sus chết, kẻ thù tưởng là cuối-cùng quyền Ngài. Trái lại, đó là đường dẫn Ngài vào cuộc vinh-hiền vô-hạn. Hỡi Sa-tan! người phá hạt giống sự sống gieo từ Đức Chúa Trời sao được?

«Chúa sống lại rồi.» Tin-tức đó vui-mừng dường bao! Vì vậy, tin-đồ biết sự chết không phải là cuối-cùng. Chúa Jê-sus đã làm trái đầu mùa của sự sống lại, nên mình sau cũng sẽ sống lại như Ngài. Vui thay! từ mộ trống đó khởi-sự được ứng-nghiệm lời Ngài hứa: «Ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận-thế.» Trong thành Paris có một cái khải-hoàn-môn để kỷ-niệm sự thắng-trận. Từ nơi trung-tâm đó chia ra nhiều đường phố lớn, đông người qua lại, có vẻ hoạt-động luôn. Cũng một thể ấy, Chúa sống lại dường như cái khải-hoàn-môn của đạo Tin-lành. Từ đó sự sống của Đấng đã sống lại lưu-

thông các lẽ đạo và mọi tin-đồ thật của Chúa. Ngợi-khen Chúa! vì Ngài đã sống lại, nên tin-đồ Ngài cũng sẽ sống lại, và sống đời đời.

Tiếc rằng người đời chưa được chia-xẻ sự vui-mừng, sự trông-mong và sự hiện-diện Chúa như thế. Ba thước đất đỏ, một nắm cỏ xanh, người lập các đạo khác đã chết rồi, thì đạo họ là đạo thiếu về hoạt-động, môn-đồ họ là người thiếu khí sống thiêng-liêng. Trái lại, tin-đồ Chúa đã được dự phần về-vang của sự Chúa sống lại, hãy bắt chước bọn bà Ma-ri rao lời thiên-sứ, di đôn sự sống lại vinh-hiền đó ra khắp Đông-Pháp, hầu như sông cái chia ra nhiều dòng,

đem nước hằng sống rây-tưới từng nhà, từng làng, từng tỉnh.

◆ ◆ ◆
VÌ bài học Chúa-nhứt quá dài, nên từ số 2 đến số 4 này, bản-báo đã mở rộng thêm bốn trang nữa. Nguyên Chúa cảm-động nhiều người mua báo, khiến cho bản-báo có thể mở rộng thêm hơn. Mới đây, ông Lê-văn-Nhâm, chấp-sự Hội-thánh Phong-diễn, có giúp bản-báo 0\$40. Số tiền đó tuy nhỏ, song cũng đủ tỏ độc-giã yêu-mến bản-báo.

◆ ◆ ◆
BỒN-BÁO muốn mỗi số được một bài giảng đặc-biệt cho người ngoại. Vậy mong anh em trong Hội, hễ có ý mới và tốt, thì sửa-soạn trước. Kỳ sau sẽ nói thêm về việc này.—T. K. B.

